

Amalgam

Agafia

Morții
au uitat că sunt îngropați.
Trăiesc toți în mine.
Îmi cercetează creierul ca niște telescoape.
fiecare cu o mască pe în mâini
să o recunosc.
Deși sunt atât de morți
încât nu-i pot distinge.
îmi povestesc viața
care este și a lor
fără să dezvăluie
cealaltă parte a lucrurilor.

rătăcită în mulțimea de chipuri
ca un muribund în amintiri
mă prefac că sunt mulțumită
de teamă
să nu-mi pună unul piedică
înainte să mă găsesc
în amalgamul
de toți care credeam că sunt îngropați.
Cu semnul distrugerii în suflet,
n-aș ști ce mai rămâne din mine,
în afară de țărână
și-o lacrimă.